

СВЯТКОВА АКАДЕМІЯ “ЧИТАЄМО ПОЕЗІЮ ФРАНКА – І АКТУАЛЬНІСТЬ БАЧИМО У ВСЬОМУ”

11 жовтня 2016 року в актовому залі головного корпусу університету відбулася святкова академія “Читаємо поезію Франка – і актуальність бачимо у всьому”, яку підготували студенти спеціальності “Дошкільна освіта” соціально-гуманітарного факультету під керівництвом доцента кафедри загальної педагогіки та дошкільної освіти Оксани Гевко. У залі була виставка студентських малюнків, плакатів, ілюстрацій до творів Івана Франка.

Святкову академію, присвячену 160-річчю від дня народження Івана Франка, розпочала ректор професор Надія Скотна. Цікавою та змістовною була презентація монографії завідувача кафедри загальної педагогіки та дошкільної освіти професора Марії Чепіль “...яка молодь, таке й майбутнє народу” (Іван Франко про освіту і виховання) (автори – Р. Вишнівський, М. Чепіль).

На святі були представлені інсценізації творів Івана Франка: “Лис Микита” (гр. ДО-45Б), “Лисичка-кума” (гр. ДО-24Б), “Лисичка та Журавель” (гр. ДО-44Б), “Лисичка та Рак” (гр. ДО-35Б), “Старе добро забувається” (гр. ДО-14Б) та “Ріпка” (гр. ДО-34Б). Також у виконанні студентів прозвучала поезія Каменяря: “Я не лукавила з тобою” (Марія Шубинець, гр. ДО-34Б), “Земле моя” (Софія Данилишин, гр. ДО-14Б), “Моя любов” (Катерина Смеречак, гр. ДО-35Б), “Тричі мені являлася любов” (Ірина Гриб,

гр. ДО-44Б), “Що щастя” (Надія Андрусечко, гр. ДО-35Б), “Чого являєшся мені у сні?” (Іванна Гопшта, гр. ДО-45Б), “Легенда про Пилата” (Катерина Гамків, гр. ДО-24Б).

Окрасою свята були пісні у виконанні студентів: “Надійшла весна прекрасна” (Ірина Навроцька, гр. ДО-44Б), “Час рікою пливе” (Софія Потик, гр. ДО-35Б), “Червона калина” (Сюзанна Бібик та Галина Рішко, гр. ДО-14Б), “Земле моя” (Ірина Навроцька, гр. ДО-44Б), “Човен” (Уляна Барило, гр. ДО-45Б), “Чого являєшся мені у сні?” (Василина Кедьо та Віталія Сабат, гр. ДО-24Б), “Ой ти дівчино, з горіха зерня” (Юлія Рудик, гр. ДО-34Б).

Ведучі Ірина Навроцька (ДО-44Б) та Уляна Барило (ДО-45Б) протягом усього свята ознайомили глядачів із мало-відомими сторінками життя та творчості видатного українського письменника, поета, публіциста, перекладача, ученого, громадського і політичного діяча Івана Франка.

Також були присутні і брали участь у святковій академії декан соціально-гуманітарного факультету Ігор Гриник, професори, доценти, викладачі: Тетяна Пантюк, Олена Невмержицька, Оксана Гевко, Світла-на Івах, Олександра Шаран, Надія Дудник, Ірина Паласевич, Анна Федоро-

ВІТАЄМО ІЗ ЗАХИСТОМ

Аспіранта кафедри педагогіки та методики початкової освіти

Володимира ПЕТРИКІВА

з успішним захистом дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук, а також його наукового керівника професора **Миколу ПАНТЮКА**.

Аспіранта кафедри української мови **Наталію ПИШНУ**

з успішним захистом дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата філологічних наук, а також її наукового керівника професора **Петра МАЦЬКІВА**.

Бажаємо подальших творчих успіхів у науковій діяльності!

НЕЗАБАРОМ ДЕНЬ СТУДЕНТА!

У рамках святкування Міжнародного дня студента, який відзначається 17 листопада, профком студентів і студентське самоврядування проводять ряд заходів, а саме:

♦ огляд-конкурс художньої самодіяльності перших курсів “Дебют” (9, 10 листопада, Народний дім ім. І. Франка, початок о 14³⁰ год.);

♦ студентська олімпіада “Ерудит” (14 листопада, актову залу головного корпусу університету, початок о 16⁰⁰ год.);

♦ змагання з рукоборства “Найсильніший” (15 листопада, спортивна зала університету, початок о 14³⁰ год.);

♦ конкурс естрадної пісні “Шанс” (16 листопада, Народний дім ім. І. Франка, початок о 16⁰⁰ год.);

♦ нагородження переможців конкурсу “Студент року – 2016” (16 листопада, Народний дім ім. І. Франка, початок о 16⁰⁰ год.);

♦ круглий стіл з адміністрацією університету “Студентські проблеми” (17 листопада, головний корпус університету, аудиторія № 20, початок о 14⁰⁰ год.);

♦ музично-розважальна вечірка “День студента” (17 листопада, клуб “Казанова”, початок о 20⁰⁰ год.)

Запрошуємо студентів відвідати заплановані заходи, а ще краще – взяти у них активну участь!

вич, Лілія Стахів, Віолета Городиська, Світлана Береза та інші. Святкова академія відбулася в урочистій, ліричній та творчій атмосфері.

Оксана ГЕВКО,

кандидат педагогічних наук, доцент

Казка “Лис Микита”

Казка “Ріпка”

ЩИРО ВІТАЄМО!

Колектив кафедри правознавства, соціології та політології щиро вітає із 35-річчям **Слизавету КОПЕЛЬЦІВ-ЛЕВИЦЬКУ**, кандидата юридичних наук, доцента, заступника декана історичного факультету з визховної роботи

*Бажаємо здоров'я, добра, довголіття.
Хай вистачить щастя на ціле століття.
Хай скрізь буде лад – на роботі, в сім'ї.
І радість на серці, і хліб на столі.
Хай сміху й веселощів сповниться хата,
Родина хай буде здорова й багата.
І мрій, і бажань, і насаги творити,
Щоб серцю хотілося жити й любити.
Хай люди шанують, повагу дарують,
Злагода і мир у житті хай панують!*

ВІТАЄМО ІЗ ЮВІЛЕЄМ!

Колектив факультету початкової та мистецької освіти з побажаннями Віри, Надії, Любові, Софії-Мудрості від щирого серця вітає із 60-річчям красиву, мудру, добру жінку **Валентину Іванівну ДРОТЕНКО**, завідувача кафедри культурології та мистецької освіти, кандидата філософських наук, доцента.

Манера поведінки Валентини Іванівни виказує її шляхетне походження, а головним покликанням у житті ювілярки є філософія. У Валентини Іванівни є духовна філігранність, сублімована життєва сила, природна філософська галантність, а така триада притаманна людям цікавим, незвичним. Валентина Іванівна – ерудований лектор, який уміє цікаво й доступно знайомити студентів із найсучаснішими культурологічними та філософськими концепціями. Студенти дізнаються від неї про особливості розвитку української та зарубіжної культури, про жанри та стилі мистецтва, і головне, до чого прагне Валентина Іванівна, щоб її студенти зуміли зберегти у своїх душах патріотичний дух, добро й красу.

З 2003 року Валентина Іванівна – завідувач кафедри. Для колег кафедри культурології та мистецької освіти вона – хороший керівник, умійлий організатор, мудрий порадник.

**ВЕЛЬМИЩАНОВНА
МАРІЄ МИХАЙЛІВНО!**

З нагоди Вашого славного ювілею прийміть сердечні вітання від професорсько-викладацького колективу та студентства інституту музичного мистецтва.

Вас знають і шанують як особистість залюблену в мистецтво, професіонала, працюючого і відповідального заступника директора інституту музичного мистецтва з навчальної роботи.

Уродженка мальовничого закарпатського краю **Марія Михайлівна КАРАЛЮС** народилася 25 жовтня 1966 р. в Ужгороді. У 1985 р. закінчила з відзнакою теоретичний відділ Ужгородського музичного училища імені Д. Задора. У 1991 р. із відзнакою завершила навчання у Львівській державній консерваторії на теоретично-композиторському факультеті. Протягом 1991 – 1996 рр. працювала викладачем історико-теоретичних дисциплін Ужгородського державного музичного училища ім. Д. Задора, завідувачем Центру з вивчення народної музичної культури Карпат (науковий консультант Центру – В. Гошовський). Від 1995 р. Марія Каралюс працює на музично-педагогічному факультеті ДДПУ ім. І. Франка, у 2003 – 2006 рр. – заступник декана на відділенні філософії. Закінчила аспірантуру при ІМФЕ ім. М. Рильського НАН, магістр педагогічної освіти (2004).

Навчально-педагогічна робота М. Каралюс охоплює цілісний список навчальних дисциплін, які читаються на обох формах навчання: гармонія, поліфонія, аналіз музичних творів, історія зарубіжної музики, основний музичний інструмент. До обов'язків старшого викладача кафедри у 2006 р. Марії Михайлівни додалася робота в деканаті факультету на посаді заступника декана. Вона керує методичними групами викладачів, які оформляли документи до акредитації різних років, напрямків освітньої діяльності, стандартів, спеціальностей тощо.

До наукових інтересів М. Каралюс входить широке коло проблем музично-естетичного виховання молоді. Ювілярка організувала і є провідним фахівцем групи редакторів-упорядників 10-ти щорічних випусків збірника статей з історії,

ВІТАЄМО ІЗ ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ!

Найщиріші слова вітань із Днем народження шлемо:

Мирославі Савчину, доктору психологічних наук, професорові, завідувачу кафедри психології;

Світлані Щудло, доктору соціологічних наук, професорові; завідувачу кафедри правознавства, соціології, та політології;

Миколі Лук'янченку, докторові педагогічних наук, професору, проректору з науково-педагогічної роботи та стратегії соціально-економічного розвитку;

Марії Дмитрів, директору бібліотеки;

Володимирові Ковальчук, докторові педагогічних наук, професору, завідувачу кафедри математики, інформатики та методики їх викладання у початковій школі;

Марії Чепель, доктору педагогічних наук, професорові, академіку Академії наук вищої освіти України, завідувачу кафедри загальної педагогіки та дошкільної освіти;

Миронові Чернецю, доктору технічних наук, професорові, заслуженому діячеві науки і техніки України, проректору з науково-педагогічної роботи.

Прийміть найщиріші побажання міцного здоров'я, особистого щастя, невичерпної енергії та насаги у всіх Ваших добрих справах. Хай у Вашому домі завжди панують мир і злагода, у серці – доброта, а у справах – мудрість та вваженість. Нехай доля і надалі буде прихильною до Вас, даруючи радість життя, незрадливу удачу, вірних і надійних друзів.

Завдяки цій толерантній, розумній, харизматичній та людяній жінці на кафедрі панує доброзичлива атмосфера, адже керівник – людина з європейською ментальністю, вирізняється добрим почуттям гумору, позитивною емоційністю.

Валентина Іванівна – ніжна і любляча матір, для якої син Іван є найдорожчим дарунком у житті. Вона живе його молодечими турботами, а він успішно реалізує власні творчі і наукові обдарування. Валентина Іванівна – красива і кохана дружина свого чоловіка Романа, яка і в житті є окрасою для нього, і в науці – першим та найкомпетентнішим радником.

Дорога Валентино Іванівно, прийміть наші щирі привітання і найкращі побажання. Нехай мудрість сприяє Вам у справах, удача завжди супроводжує всі Ваші добрі починання, доля буде щедрою на вірних друзів! Нехай Ваша життєва дорога буде дорогою родинного щастя, міцного здоров'я, творчих успіхів та наукових звершень! Нев'яучої Вам любові, земного щастя, щоденних радощів, мирного неба!

Із найщирішими ювілейними побажаннями колеги кафедри культурології та мистецької освіти

теорії та практики музично-естетичного виховання, які виходять друком у видавничому відділі університету, здійснила переклад з англійської мови статті Б. Рубчака "Шевченкові профілі і маски: іронічні ролі "я" у поезії "Кобзаря", опублікований у збірнику "Записки НТПР" (1997). Цілий ряд наукових статей про жанрові особливості фортепіанних мініатюр, стильові риси камерно-вокальної творчості В. Барвінського, Н. Нижанківського, інструментальної творчості М. Скорика розкривають якісний підхід до проблематики історії української музики, а публікації про фестивалі "Струни душі нашої", які відбуваються у Дрогобичі, розлого репрезентують концертну панораму цих форумів.

Вагомим науковим досягненням М. Каралюс є запровадження у науковій музикознавчій термінології словник нового терміну – "музична сексеція".

Окремою сторінкою науково-творчого доробку М. Каралюс стала участь у роботі й організація концертів у рамках Міжнародних Фестивалів Бруно Шульца в Дрогобичі, публікація у наукових матеріалах форуму низки перекладів шульцознавчих наукових статей із польської мови авторства Єжи Яжемського, Александра Ф'юта, Лайоша Палфалві, Генриха Северського, Кшиштофа Варги, Богдана Задури, Данієла Одія, численні статті про музичні події під час цих фестивалів.

М. Каралюс часто виступає як лектор під час концертних програм із цікавими анотаціями про виконувані твори. Завжди з привітною посмішкою, уважна до кожного працівника чи студента, приязна у спілкуванні з колегами-викладачами Марія Михайлівна всліжку підтримує творчу атмосферу, яка панує в колективі. Водночас, вона може бути вимогливою і переконливою у вирішенні проблемних ситуацій, які супроводжують наше життя.

У переддень ювілею бажаємо Вам подальших успіхів на навчально-педагогічній ниві, міцного здоров'я, нових здобутків у науковій діяльності, сімейного затишку, натхнення, віри, оптимізму, завзяття і добра. Многая літа! – Ad multos annos!

Колектив інституту музичного мистецтва

ПРЕЗЕНТАЦІЯ МОНОГРАФІЇ ПРОФЕСОРА МИРОСЛАВА САВЧИНА “ЗДАТНОСТІ ОСОБИСТОСТІ”

19 жовтня в актовій залі головного корпусу відбулася презентація монографії доктора психологічних наук, професора Мирослава Савчина “Здатності особистості”.

На презентації із доповідями-привітаннями автору виступили: ректор професор Надія Скотна, доцент Леся Василенко, капелан університету о. Олег Кекощ, декан соціально-гуманітарного факультету доцент Ігор Гриник, студенти. Професор Мирослав Савчин подякував за щирі слова вітань, розповів про свою монографію та відповів на питання аудиторії. Модератор заходу – кандидат психологічних наук Андрій Зимянський.

Мирослав Васильович започаткував добру традицію щоосені представляти результати роботи за попередній рік, той зібраний врожай, який є наслідком клопіткої, наполегливої, творчої праці. Хоча сама ідея написання монографії визріла набагато раніше, ще під час роботи над “Методологемами психології” та “Духовною парадигмою психології”. Вона є їх логічним продовженням і, водночас, узагальнює наукової пошук автора, є відповіддю на духовні, моральні, соціальні та психологічні запити нашого непростого часу.

Сьогодні психологічна наука ще не во-

лодіє цілісним знанням про особистість та її фундаментальні здатності. Сучасний стан вчення про людину пов’язаний із багатьма суперечностями у трактуванні природи людини. Це актуалізує питання про істинне розуміння душевної природи, її змісту, призначення і ролі в життєвому самовизначенні людини. Автор підходить до цієї проблеми з позицій християнської психології і свою увагу спрямовує на розкриття глибинних рухів душі внутрішнього світу особистості, що, безумовно, є предметом усієї психології.

Монографія цікава не тільки актуальністю піднятої проблематики. Предмет її дослідження – фундаментальні автентичні здатності особистості (вірити, любити, творити добро, боротися зі злом, творити свободу і відповідальність) – досить довго залишався поза увагою науковців-психологів, відносився лише до царини релігії або етики. Тому авторові потрібно віддати належне, що взявся розробляти важливу для сучасної психологічної науки, однак складну для емпіричного дослідження, проблему.

Цінною для науковців і практиків є запропонована автором нова стратегія психологічної практики, спрямована на конструктивне вирішення внутрішніх

проблем особистості та проблем її життя, орієнтуючись на християнський ідеал духовно розвинутої особистості.

Монографія є першим системним аналізом та викладом особистісних здатностей, які забезпечують функціонування і становлення власного внутрішнього світу та власного життя і життя інших людей. Вона привносить у психологічну науку нове, альтернативне вирішення відвічних проблем людини, відкриває нові горизонти людської психіки в її тісному зв’язку з духовністю та моральністю.

Леся ВАСИЛЕНКО,
кандидат психологічних наук, доцент

ФІЛОСОФИ РОЗМІРКОВУЮТЬ ПРО КАТЕГОРІЮ “ІДЕАЛЬНЕ”

7 – 8 жовтня у головному корпусі університету відбулися ХХVІІІ Міжнародні людинознавчі філософські читання на тему “Гуманізм. Людина. Ідеальне”, організовані кафедрою філософії імені професора Валерія Григоровича Скотного. У конференції взяли участь науковці з Дрогобича, Києва, Львова, Івано-Франківська, Мукачево, Москви. Нам дуже подо-

бається, що у таких конференціях у нашому місті беруть участь студенти-філософи з Івано-Франківська, Києва, Дрогобича, виступи яких відповідають рівню конференції. За результатами дискусій, що тривали два дні, колеги прийшли до висновків:

- ♦ повноцінне людське існування є неможливим поза ідеальними вимірами, бо ідеальне не просто одна з категорій людської екзистенції, але є тим життєво-смісловим орієнтиром, який наповнює змістом людську життєдіяльність, формує цінності, поняттєво-категоріальний апарат особистості, тим самим вводячи індивіда у вимір культури;
- ♦ жодним чином ідеальне не варто отожднювати з чимось “еталонним”, “досконалим”, “утопічним”;
- ♦ ідеальне – це спосіб існування людської свідомості, мислення, всього душевного і духовного;
- ♦ відсутність культури роботи з поняттям “ідеальне” у сучасній педагогіці є запорукою її не здатності вирішувати актуальні проблеми та суперечності, які не дають дихати сучасній освіті.

Той факт, що нашу конференцію, як зазвичай, проігнорували психологи і педагоги університету, свідчить, мабуть, про те, що вони і без філософії здатні вирішувати свої проблеми. Симптом тривожний.

Володимир ВОЗНЯК,
професор, голова оргкомітету,
доктор філософських наук

♦ РОЗДУМИ

СЛОВО ПРО ВЧИТЕЛЯ

Чому людське суспільство має потребу у вчителях? Бо якщо поведінкою тварин керує інстинкт, то для людей його вже не достатньо. Їх свідомо суспільна діяльність залежить від знань, а знання, крім елементарних, набутих особистим досвідом, вже не вистарчає і їх дають учителі.

Відомий вислів Івана Франка “Учителем школа стоїть”. Проте з повною підставою можна сказати також, що “Тільки учителем уся людська цивілізація стоїть”. Чому “тільки”? Бо без професії навчати, вже через кілька поколінь, все людство зупинилося би у кам’яному віці. А що це справді так, уявмо собі, наприклад, що несподівано зникли усі медики: лікарі, фельдшери, медсестри. Це була б жахлива трагедія! Але через 2 – 3 покоління все б відновилося. Бо залишились би учителі загальноосвітніх, середніх та вищих медичних шкіл (асистенти, доценти, професори). Те саме відбулося би і за умови повного зникнення усіх техніків, інженерів чи спеціалістів усіх інших провідних галузей господарства. Наявна техніка невпинно старіла б і виходила з ладу, а нову ніхто не міг би створювати чи відновляти стару за недостатком знань, які дають учителі у школах усіх видів та рівнів. Людство зупинилося би у своєму розвитку і наступив би крах цивілізації.

Саме тому на професії навчати держиться уся цивілізація. Причому учителі дають непросту кількість, суму знань, а систему знань, без якої знання були б великим смітником, частини якого не були б пов’язані між собою. Тобто дають необхідний комплекс знань. Без учителів не було б також учених та самої науки, яка в наш час є рушієм усього матеріального та інформаційного прогресу людства.

Без професії учителя, не було б також робітничих професій сучасної цивілізації – електриків, газозварників, трактористів, машиністів, операторів і так далі. В суспільстві немає жодної дорослої людини, яка б не пройшла “через руки” учителя. Так ми вийшли на професію усіх професій, їх родоначальницю, без якої не було б жодної з них.

Першими з людей, які стикаються з функцією навчати, є батьки, які навчають своїх дітей початкових, найнеобхідніших у житті навичок і знань, а особливо знання мови, яка єднає усіх членів суспільства. Далі йдуть вихователі дитячих садочків, хоч їх учителями не називають. Усі вони, починаючи від батьків, вже тоді починають прищеплювати дітям також суспільну етику і мораль. А ще далі йдуть учителі шкіл усіх видів та рівнів, від початкових до найвищих, від загальноосвітніх до професійних.

Також слід зауважити, що, крім учителів, які навчають як жити на Землі, існує

ще особливий вид учителів, – духовенство, священники, які навчають як щасливо увійти після смерті в інший, вже нематеріальний світ. Без їх повчальних проповідей не обходиться жодна Літургія, тобто Служба Божа. Цим продовжують вони справу самого Ісуса Христа, якого ще тоді іменовали Учителем. А послідовників Христа називали його учениками. Він був для людства Великим Учителем Нової Моралі і повагу та авторитет мав настільки великий, що Учителем його іменовували навіть його опоненти – книжники (Мт. 8:19) і фарисеї (Мт. 22:36). Христос навіть Сам визнавав, що Він – Учитель. “Він сказав: ідіть до такого то в місто і перекажіть йому: “Каже Учитель: “Час Мій близький – справлю Пасху зі своїми у тебе”. (Мт. 26:18). Або: “І скажіть до господаря дому: Учитель питає тебе: “Де кімната, в якій я споживу зі своїми учнями Пасху?” (Лк. 22:11). І навіть звертаючись до апостолів, Він також називав Себе перед ними Учителем (Ів. 13:14).

А тепер подумаймо: яка ще професія може похвалитися тим, що її навіть сам Бог визнав за свою? Таким чином, вона безпосередньо освячена самим Богом, як жодна інша.

Тому, як бачимо, вчителі усіх видів та рівнів заслуговують у суспільстві на особливу повагу та пошану і мають із гідністю носити своє високе звання.

**Роман ТЮХТІЙ,
м. Борислав**

ПОДБАЙМО ПРО БЕЗПЕКУ

Надворі жовтень. Закінчилася метушня, яка була у вересні у зв’язку з початком 2016 – 2017 навчального року. Учораšní учні подорослішали, адже вони стали студентами нашого навчального закладу. Деякі з них поселилися у гуртожитках, інші проживатимуть у приватному секторі.

Зрозуміло, що головний обов’язок студента – гарно навчатися та дбайливо ставитися до збереження університетського майна, дбати про особисту безпеку. Недарма Міністерство освіти і науки України стурбоване тим, що з настанням холодів збільшується ризик виникнення надзвичайних ситуацій та пожеж у навчальних закладах. Про це систематично дізнаємося з інформаційних листів, які надходять на нашу адресу. Тож ректорату, керівникам структурних підрозділів потрібно докласти максимум зусиль, щоб попередити виникнення надзвичайних ситуацій та пожеж у нашому університеті. Не стоять осторонь цих проблем і працівники соціально-господарської служби, які у цьому році виконали значний обсяг робіт із підготовки будівель та споруд до осінньо-зимового опалювального сезону 2016 – 2017 рр. Щоб вчасно розпочати опалювальний сезон та якнайменше використовувати для обігріву приміщень електропобутові нагрівальні прилади, експлуатація яких приводить до перевантаження електромереж, вони провели пусконаладжувальні роботи котелень і планово-попереджувальні ремонти теплових мереж, внаслідок чого теплоносії вчасно був поданий у навчальні корпуси та гуртожитки.

Отже, закликаємо мешканців гуртожитків не бути спостерігачами під час

підготовки їх до зими, а самим активно долучатися до робіт, які збережуть тепло в приміщеннях.

Але, як показують перевірки, студенти досить часто для обігріву своїх кімнат використовують електронагрівальні побутові прилади, нерідко кустарного виготовлення, перевантажуючи тим самим електромережу. Правила пожежної безпеки забороняють це. Тож за такої ситуації до біди – один крок. Адже гуртожитки – це об’єкти з масовим перебуванням людей і про виникнення будь-якої надзвичайної ситуації, спричиненої необережністю одного мешканця, може призвести до непередбачуваних наслідків, від яких можуть постраждати зовсім інші невинні особи.

Як свідчить статистика в Україні – щороку виникає понад 50 000 пожеж, у вогні гине понад 4 000 осіб. Не обминають пожежі і будівлі навчальних закладів. З інформаційного листа Міністерства освіти і науки України дізнаємося, що впродовж 2015 року в установах і закладах освіти неодноразово виникали пожежі, що завдали значних матеріальних збитків. Основними причинами пожеж стали порушення правил експлуатації електроприладів, робота електроспоживачів без нагляду в нічний час, а також відсутність належної уваги керівників підрозділів до питань забезпечення пожежної безпеки об’єктів і введення їх до належного протипожежного стану.

Значну небезпеку становить порушення вимог правил безпечної експлуатації газових приладів. Не є рідкістю вибухи газу у житлових будинках, котельнях навчальних закладів. Про це слід пам’ятати і не тільки студентам, які мешкають у гурто-

житках, але і особам, які експлуатують газові прилади, – усім слід бути обережними під час їх використання. Та пам’ятати, що вентиляційні решітки, квартирки вікна кухонь слід тримати завжди відчиненими. За умов появи запаху газу потрібно негайно відчинити вікна, двері, щоб провітрити приміщення, нічого не запалювати і не вмикати світло, перевірити, чи закриті газові крани та повідомити про це керівника, а за необхідності – аварійну газову службу (за тел. 104).

Небезпечними під час неправильної експлуатації можуть бути побутові електроплити, встановлені в приміщеннях кухонь гуртожитку. Тож користуйтеся тільки справними, стаціонарно встановленими електроплитами. Щоб уникнути ураження електричним струмом, не лягайте самостійно електромережі, не торкайтеся оголених кінців проводів.

Важливо пам’ятати і про безпеку на дорогах. Питання дорожньо-транспортного травматизму серед учнівської та студентської молоді систематично розглядаються на Комісіях Міністерства освіти і науки України. З інформації, озвученої на засіданнях, дізнаємося, що в Україні щорічно стається майже 200 000 дорожньо-транспортних пригод, у яких до 40 000 осіб зазнають травм і понад 5 000 гинуть.

Тож будьмо пильними, суворо дотримуємося правил дорожнього руху, пожежної безпеки, безпечно користування побутовими газовими та електричними плитами під час приготування їжі, зробимо все від нас залежне, щоб у нашому закладі з нашої вини не виникали будь-які надзвичайні ситуації.

**М. ГУБИЦЬКИЙ,
начальник відділу ОП і ТБ**